

— obciążenie Komisji kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi przez interwenientów.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, w którym skarżąca twierdzi, że Komisja błędnie zastosowała art. 4 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 stwierdzając, że udzielenie dostępu do żądanych dokumentów poważnie naruszyłoby stosunki międzynarodowe.
2. Zarzut drugi, w którym skarżąca podnosi, że Komisja błędnie zastosowała art. 4 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 stwierdzając, że udzielenie dostępu do żądanych dokumentów poważnie naruszyłoby ochronę postępowań sądowych toczących się w sprawach T-192/16, T-193/16 i T-257/16 oraz że udzielenie dostępu do wspomnianych dokumentów naruszyłoby interes Komisji polegający zwracaniu się o poradę prawną i uzyskaniu w odpowiedzi prawdziwych, obiektywnych i wyczerpujących opinii. W ramach zarzutu drugiego skarżąca podnosi również, że Komisja nie uznała, że udzielenie dostępu do żądanych dokumentów wymaga ochrona nadrzędnego interesu publicznego oraz że z tego względu dokumenty te powinny być zostać ujawnione.
3. Zarzut trzeci, w którym skarżąca podnosi, że Komisja błędnie zastosowała art. 4 ust. 3 akapit pierwszy i drugi rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 stwierdzając, że udzielenie dostępu do żądanych dokumentów poważnie naruszyłoby proces podejmowania decyzji oraz nie uznała istnienia nadrzędnego interesu publicznego, w szczególności zważywszy, że proces podejmowania decyzji został w tej sprawie zakończony.
4. Zarzut czwarty, którym skarżąca podnosi w dalszej kolejności, że Komisja błędnie zastosowała art. 4 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 nie udzielając przynajmniej częściowego dostępu do żądanych dokumentów, do których odmówiła dostępu w całości.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. 2001 L 145, s. 43)

Skarga wniesiona w dniu 30 listopada 2016 r. – Access Info Europe/Komisja

(Sprawa T-852/16)

(2017/C 053/40)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Access Info Europe (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciele: adwokaci O. Brouwer, E. Raedts i J. Wolfhagen)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2016) 6030 z dnia 19 września 2016 r. odmawiającej stronie skarżącej dostępu do żądanych dokumentów na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 ⁽¹⁾;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi przez interwenientów.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, w którym skarżąca twierdzi, że Komisja błędnie zastosowała art. 4 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 stwierdzając, że udzielenie dostępu do żądanych dokumentów poważnie naruszyłoby stosunki międzynarodowe.

2. Zarzut drugi, w którym skarżąca podnosi, że Komisja błędnie zastosowała art. 4 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 stwierdzając, że udzielenie dostępu do żądanych dokumentów poważnie naruszyłoby ochronę postępowań sądowych toczących się w sprawach T-192/16, T-193/16 i T-257/16 oraz że udzielenie dostępu do wspomnianych dokumentów naruszyłoby interes Komisji polegający zwracaniu się o poradę prawną i uzyskaniu w odpowiedzi prawdziwych, obiektywnych i wyczerpujących opinii. W ramach zarzutu drugiego skarżąca podnosi również, że Komisja nie uznała, że udzielenie dostępu do żądanych dokumentów wymaga ochrona nadrzędnego interesu publicznego oraz że z tego względu dokumenty te powinny być zostać ujawnione.
3. Zarzut trzeci, w którym skarżąca podnosi, że Komisja błędnie zastosowała art. 4 ust. 3 akapit pierwszy i drugi rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 stwierdzając, że udzielenie dostępu do żądanych dokumentów poważnie naruszyłoby proces podejmowania decyzji oraz nie uznała istnienia nadrzędnego interesu publicznego, w szczególności zważywszy, że proces podejmowania decyzji został w tej sprawie zakończony.
4. Zarzut czwarty, którym skarżąca podnosi w dalszej kolejności, że Komisja błędnie zastosowała art. 4 ust. 6 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 nie udzielając przynajmniej częściowego dostępu do żądanych dokumentów, do których odmówiła dostępu w całości.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. 2001 L 145, s. 43)

Skarga wniesiona w dniu 22 grudnia 2016 r. – SilverTours/EUIPO (billiger mietwagen.de)

(Sprawa T-866/16)

(2017/C 053/41)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: SilverTours GmbH (Freiburg im Breisgau, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat P. Neuwald)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „billiger-mietwagen.de” – zgłoszenie nr 14 343 099

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 3 listopada 2016 r. w sprawie R 206/2016-5

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 76 ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia nr 207/2009;
  - Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009;
  - Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 207/2009.
-